

РЕШЕНИЕ

№ 2291

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35
състав**, в публично заседание на 20.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **1053** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144, ал. 1 във вр. чл. чл. 160, ал. 1 във вр. чл. 121, ал. 2 във вр. чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Производството е образувано по жалба на „ЕВРОФУТБОЛ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] срещу Решение № 1/11.01.2024 г. на директора на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, [населено място] А., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление изх. № 26-Е-14520/29.12.2023 г. за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121, ал. 6 от ДОПК с Постановление № С230029-023-0001217/11.05.2023 г.

Постановлението за продължаване действието на наложените предварителни обезпечителни мерки се оспорва като незаконосъобразен административен акт, поради противоречието му с материалния закон и процедурата по издаването му. Посочените пороци не били взети предвид с решението на директора на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, [населено място]. Претендира деловодни разноски.

Ответникът директора на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, [населено място] оспорва жалбата изцяло по съображения по обжалваното решение. Претендира деловодни разноски.

Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на административния акт по чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК:

Сезираният с жалба по чл. 197, ал. 2 от ДОПК съд, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, във вр. чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК, следва да провери законността на административния акт във връзка с нормите, които определят неговата валидност и ако тя се установи, то тогава съдът да провери особените изисквания на материалния закон за законността му, които се свеждат до ограничената съдебна проверка по чл. 197, ал. 3 от ДОПК. В конкретния случай постановлението изх. № 26-Е-14520/29.12.2023 г. е във форма по чл. 196, ал. 1 от ДОПК и съдържа изискваните от нормата реквизити. Обжалваното в настоящото производство Решение № 1/11.01.2024 г. на директора на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, [населено място] А., с което се оставя без уважение жалбата на жалбоподателя срещу постановлението изх. № 26-Е-14520/29.12.2023 г. е издадено от компетентния орган по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ДОПК. Предвид изложеното, процесният административен акт е валиден, като издаден от компетентен орган и в предписаната от закона форма с изискваните реквизити, поради което следва да се провери съответствието му с материалния закон.

Страните не спорят и съдът приема за установено по делото, че Председателят на Държавна комисия по хазарта е издал Акт за установяване на публично държавно вземане № 5/14.02.2020 г. , с който са били установени публични задължения на жалбоподателя за такси по чл. 30, ал. 3 от Закона за хазарта. Не се спори, че този акт е обжалван и с Решение № 10003/08.11.2022 г. по адм. д. № 6850/2021 г.на ВАС, е обявен за нищожен. Към датата на посоченото решение на ВАС Държавна комисия по хазарта е закрыта и функциите ѝ по надзор на хазарта са прехвърлени на НАП. Ето защо, след постановяването на решението на ВАС, със заповед за възлагане на ревизия № Р-29002922007417-020001/07.12.2022 г. и със срок на приключване 3 м. , връчена на жалбоподателя на 13.12.2022 г. , по отношение на последния е образувано ревизионно производство. Със заповед за изменение на заповедта за възлагане на ревизията № Р-29002922007417-020002/09.03.2023 г. срокът за приключване на ревизията е удължен на основание чл. 114, ал. 2 от ДОПК до 12.05.2023 г. Със заповед за изменение на заповедта за възлагане на ревизията № Р-29002922007417-020-003/24.03.2023 г. е променен обхвата на ревизията, като срокът за приключване остава непроменен. На основание чл. 34, ал. 5 от ДОПК ревизионното производство е спряно със заповед № Р-29002922007417-023-001/11.05.2023 г. Това спиране е отменено по жалба с решение на АССГ, поради което е издадена заповед № Р-29002922007417-143-001/27.06.2023 г. със срок за завършване на ревизионното производство до 28.06.2023 г. /остатъкът на определения срок на ревизията преди спирането ѝ/. Със заповед за продължаване на срока на ревизията № Р-29002922007417-ЗИД001/27.06.2023 г. на изп. Директор на НАП срокът за приключване на ревизията е удължен на основание чл. 114, ал. 4 от ДОПК до 28.12.2023 г. Издадена е и заповед № Р-29002922007417-020-005/01.12.2023 г. , с

която е стеснен обхвата на ревизията без да се променя срокът за завършването ѝ. В хода на ревизията, преди издаване на РА, ревизиращият екип е отправил до публичния изпълнител Искане № Р-29002922007417-039-001/09.05.2023 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Искането е мотивирано с очакван голям размер на задълженията на жалбоподателя – 162 215 968 лв. главница и 73 233 616 лв. лихви, като липсва информация за годни за обезпечение активи, което ще затрудни събирането на бъдещите задължения. Искането е уважено, като с Постановление изх. № С230029-023-0001217/11.05.2023 г. на публичния изпълнител е наложена предварителна обезпечителна мярка заповор на парични средства в размер на 7 842 085,70 лв. Публичният изпълнител е приел, като е безспорно и между страните по делото, че заповорените суми са събрани от жалбоподателя по изп.д.[ЕИК]/2020 г. , но следва да се върнат на жалбоподателя предвид горещитираното Решение № 10003/08.11.2022 г. по адм. д. № 6850/2021 г.на ВАС. Посоченото постановление изх. № С230029-023-0001217/11.05.2023 г. е обжалвано пред Директора на ТД на НАП ГДО, който го е потвърдил с Решение № 2/22.05.2023 г. , което е потвърдено с окончателно решение № 6141/19.10.2023 г. по ахд. № 6229/2023 г. на АССГ, 14-ти състав. Ето защо, и предвид възраженията по разглежданата жалба, още тук следва да се посочи, че въпросът за законността на предварителния заповор е решен с влязъл в сила съдебен акт, като не следва да се обсъжда в това производство. Единствено може още веднъж да се отговори на възраженията на жалбоподателя, че заповорът на събрани от органите по приходите средства по отменено изпълнително основание, които средства се държат от органите по приходите, е законен, като предвиден е в чл. 202, ал. 2 от ДОПК. Органите по приходите са трето задължено лице по смисъла на цитираната разпоредба. Безспорно, по-нататък е, че в 4-месечният срок от налагане на първата обезпечителна мярка, срокът по чл. 121, ал. 4 от ДОПК, ревизията не е приключила и не е издаден РА. Ето защо, публичният изпълнител е отправил искане до съда за продължаване на срока на наложените предварителни обезпечителни мерки изх. № С230029-023-0001217/11.05.2023 г. , по реда на чл. 21, ал. 4 от ДОПК, като с определение № 7657/12.09.2023 г. по ахд. 8344/2023 г. , 7-ми с-в, АССГ е допуснал продължаване на срока на наложените обезпечителни мерки с Постановление изх. № С230029-023-0001217/11.05.2023 г. , до приключване на ревизионното производство – 28.12.2023 г. Безспорно е, че ревизията приключва с РА № Р-29002922007417-001/22.12.2023 г. , когато на основание чл.121, ал. 6 от ДОПК, и очевидно в предвидения 1-месечен срок, с процесното Постановление изх. № 26-Е-14520/29.12.2023 г. е продължено действието на предварителните обезпечителни мерки по Постановление изх. № С230029-023-0001217/11.05.2023 г. Това постановление е потвърдено с обжалваното в настоящото производство Решение № 1/11.01.2024 г. на директора на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, [населено място] А..

Съгласно разпоредбата на чл. 121, ал. 2 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичния изпълнител по реда на чл. 195 от ДОПК и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. Съгласно чл. 197, ал. 1 от ДОПК постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва пред директора на компетентната териториална дирекция на НАП, а съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК, решението на директора на ТД на НАП може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя. Тази

процедура е проведена, като предмет на настоящото производство е обжалване на решението на директора на ТД на НАП. Чл. 197, ал. 3 от ДОПК посочва, че съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по [чл. 121, ал. 1](#) и [чл. 195, ал. 5](#). В конкретни случаи обезпечителните мерки са предварителни по смисъла на чл. 121, ал. 1 и ал. 6 от ДОПК, поради което те могат да бъдат отменени от съда при съответно тълкуване на хипотезите по чл. 197, ал. 3 от ДОПК, както и при стриктно тълкуване на чл. 121, ал. 6 от ДОПК. В този смисъл съдът отменя предварителната обезпечителна мярка винаги ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, за което по делото няма данни. Доколкото обезпечителните мерки са предварителни, за тях е неотнормирано изследването на въпроса за съществуване на изпълнително основание. Те се налагат и без да е налице такова по смисъла на чл. 165 от ДОПК. Следва да се прецени, също, дали са спазени изискванията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК /разпоредбата на чл. 195, ал. 5 от ДОПК е неприложима в случая/, а именно, дали без обезпечителните мерки ще се затрудни събирането на публичните задължения. Предвид систематичното място на разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, която предвижда, че предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, като ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност, то и тази хипотеза следва да бъде преценена. Това е така, доколкото в производството по чл. 121, ал. 1 от ДОПК, публичният изпълнител следва да прецени и условията на ал. 3. Както се посочи, по-горе, обаче, въпросът за спазването на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК е решен с влязъл в сила съдебен акт още с обжалването на постановление изх. № С230029-023-0001217/11.05.2023 г., с което са наложени обезпечителните мерки. В настоящото производство се обжалва административното решение, с което е оставена без уважение жалбата срещу постановлението изх. № 26-Е-14520/29.12.2023 г., с което на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК, е продължен срокът на наложените с постановление изх. № С230029-023-0001217/11.05.2023 г. предварителни обезпечителни мерки. Следователно следва да се провери и законността на процедурата по чл. 121, ал. 6 от ДОПК. По-горе в мотивите се проследи подробно и последователно процедурата по започване на ревизионното производство, спирането му, възобновяването и определянето на сроковете за завършване на ревизията по чл. 114, ал. ал. 1, 2 и 4 от ДОПК. От изложеното е видно, че постановлението изх. № 26-Е-14520/29.12.2023 г., с което на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК, е продължен срокът на наложените с постановление изх. № С230029-023-0001217/11.05.2023 г. предварителни обезпечителни мерки, е съобразено със сроковете по цитираните норми, както и с вида на обезпечението, което остава същото както първоначално наложеното. В този смисъл съдът приема, че не са налице нарушения на чл. 121, ал. 2 във вр. чл. 197, ал. 3 от ДОПК, както и на чл. 121, ал. 6 от ДОПК.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 144, ал. 1 във вр. чл. 160, ал. 1 във вр. чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът приема, че жалбата следва да се отхвърли.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК във вр. чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 1 000 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХЪВРЛЯ жалбата на „ЕВРОФУТБОЛ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] срещу Решение № 1/11.01.2024 г. на директора на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, [населено място] А., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление изх. № 26-Е-14520/29.12.2023 г. за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121, ал. 6 от ДОПК с Постановление № С230029-023-0001217/11.05.2023 г.

ОСЪЖДА жалбоподателя „ЕВРОФУТБОЛ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, на осн. чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК, сумата от 1 000 лв. деловодни разноски.

Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :